

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

675

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Drugom vijeću za odlučivanje o ustavnim tužbama, u sastavu sutkinja Snježana Bačić, predsjednica Vijeća, te suci Mato Arlović, Davor Krapac, Ivan Matija, Duška Šarin i Miroslav Šeparović, članovi Vijeća, u postupku koji je ustavnom tužbom pokrenuo Feroimpex d.o.o. iz Bregane, kojeg zastupa direktor Zoran Legac, na sjednici održanoj 5. ožujka 2015. jednoglasno je donio

RJEŠENJE

I. Privremeno se odgađa izvršenje presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: 67. Pž-6497/14-6 od 9. prosinca 2014.

II. Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja, a privremena odgoda izvršenja presude iz točke I. ove izreke ostaje na snazi do okončanja postupka pred Ustavnim sudom Republike Hrvatske.

III. Ovo rješenje objavit će se u »Narodnim novinama«.

O b r a z l o ž e n j e

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Pred Ustavnim sudom vodi se postupak u povodu ustavne tužbe Feroimpex d. o. o. iz Bregane (u daljnjem tekstu: podnositelj), kojeg zastupa direktor Zoran Legac.

2. Ustavna tužba podnesena je protiv presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Visoki trgovački sud) broj: 67. Pž-6497/14-6 od 9. prosinca 2014. Izreka presude Visokog trgovačkog suda glasi:

»I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-2121/13 od 31. ožujka 2014. u

– dijelu točke I. njene izreke kojim je naloženo tuženiku da solidarno tužiteljima 1., 2. i 3. isplati iznos od 147.904,43 kn sa zateznom kamatom od 20. lipnja 2001. do 31. prosinca 2007. po stopi određenoj važećim Uredbama o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do isplate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem za osam postotnih poena.

– točki II., III, IV., V. i VI. njene izreke,

– dijelu točke VII. njene izreke kojim je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-10264/01 od 8. listopada 2001. kojim je naloženo tuženiku da solidarno tužiteljima 1., 2. i 3. isplati iznos od 902.629,70 kn sa zateznom kamatom na iznos od 403.875,50 kn od 12. travnja 2000., na iznos od 393.511.64 od 11. svibnja 2000. i na iznos od 105.242,56 kn od 23. kolovoza 2000., sve do 31. srpnja 2007. po stopi određenoj važećim Uredbama o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem za osam postotnih poena i trošak ovršnog postupka u iznosu od 5.000,00 kn sa zateznom kamatom od 27. listopada 1998. do isplate,

– dijelu točke VIII. njene izreke kojim je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-1695/03 od 9. travnja 2003. kojim se nalaže tuženiku da solidarno tužiteljima 1., 2. i 3. isplati iznos od 2.418.084,03 kn sa zateznom kamatom od 20. veljače 2003. do 31. srpnja 2007. po stopi određenoj važećim Uredbama o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem za osam postotnih poena i trošak ovršnog postupka u iznosu od 5.000,00 kn sa zateznom kamatom od 9. travnja 2003. do isplate,

– točki X. njene izreke,

– dijelu točke XI. njene izreke kojim je naloženo tuženiku da naknadi trošak parničnog postupka tužitelju 1. u iznosu od 117.058,72 kn,

– dijelu točke XIII. njene izreke kojim je naloženo tuženiku da naknadi trošak parničnog postupka tužitelju 2. u iznosu od 491.382,29 kn i tužitelju 3. u iznosu od 491,382,29 kn,

– točki XVI. njene izreke.

II. Odbijaju se žalbe tužitelja 1., 2. i 3. kao neosnovane i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-2121/13 od 31. ožujka 2014. u

– dijelu točke IX. njene izreke kojim je tužiteljima 1., 2. i 3. naloženo da solidarno tuženiku isplati iznos od 5.820.199.86 kn sa zakonskom zateznom kamatom po Uredbi o visini stope zatezne kamate od 17. veljače 2000. do 31. prosinca 2007., a od 1. siječnja 2008. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem za osam postotnih poena.

III. Odbija se žalba tužitelja 1. kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-2121/13 od 31. ožujka 2014. u točki XII. njene izreke.

IV. Odbija se žalba tužitelja 2. i 3. kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2121/13 od 31. ožujka 2014. u točki XIV. njene izreke.

V. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, poslovni broj P-2121/13 od 31. ožujka 2014. u dijelu točke I. njene izreke u odnosu na iznos od 18.883,52 kn, dijelu točke VII. njene izreke u odnosu na iznos od 60.000,00 kn, dijelu točke VIII. njene izreke u odnosu na iznos od 336.798,43 kn, dijelu točke IX. njene izreke u odnosu na iznos od 32.159.242,42 kn, dijelu točke XI. njene izreke u odnosu na iznos od 231.782.28 kn, dijelu točke XIII. njene izreke u odnosu na iznos od 648.412,08 kn i u točki XV. njene izreke i sudi:

1. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja 1., 2. i 3. da im tuženik solidarno isplati iznos od 18.883,52 kn sa zakonskom zateznom kamatom na taj iznos od 20. lipnja 2001. do 31. prosinca 2007. po stopi određenoj važećim Uredbama o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do isplate koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem za osam postotnih poena.

2. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja 1., 2. i 3. da im tuženik solidarno isplati iznos od 60.000,00 kn i u tom dijelu se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-10264/01 od 8. listopada 2001.

3. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja 1., 2. i 3. da im tuženik solidarno isplati iznos od 336.798,43 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 20. veljače 2003. do 31. srpnja 2007. po stopi određenoj važećim Uredbama o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekucem za osam postotnih poena i u tom dijelu se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-1695/03 od 9. travnja 2003.

4. Odbija se kao neosnovan protutužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 32.159.242,42 kn sa zakonskom zateznom kamatom po Uredbi o visini stope zatezne kamate od 17. veljače 2000. do 31. prosinca 2007., a od 1. siječnja 2008. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg